სარბიელი

სპორტული გაზეთი გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან შაბათი, 13 სექტემბერი 1994 № 47 (122) ფასი 90 000 კუპონი

„ინსბრუკი" თბილისში ლაუდამ ჩამოიყვანა

13 სექტემბერი. ეროვნული სტადიონი. 19.00. უეფას თასის ოცდამეთორმეტედფინალი. დინამო — ინსბრუკი

გუშინ საღამოს ცნობილი ავტომრბოლ.ის ნიკი ლაუდას კუთვნილი ავიაკომპანიის თვითმფრინავით თბილისში ჩამოფრინდა „დინამოს" მეტოქე უეფას თასის გათამაშებაში, ავსტრიის „ინსბრუკი".

„სარბიელის" მიუნხენელი კორესპონდენტი დავით კაკაბაძე თბილისში გამოფრენამდე სამი დღით ადრე ესაუბრა „ინსბრუკის" მთავარ მწვრთნელს, წარსულში ცნობილ ავსტრიელ ბომბარდირს ჰანს კრანკლს.

— თქვენი გვარი საქართველოში ძალიან ცნობილია. თქვენ თუ იცით რომელიმე ქართველის გვარი?

— სამწუხაროდ, არა. მხოლოდ ფაქსით მივიღე „დინამოს" ამჟამინდელი შემადგენლობა, თუმცა ამ ფეხბურთელების გვარები არაფერს მეუბნება. მინდოდა „დინამო" საქმეში მენახა, მაგრამ შევიტყვე, რომ საქართველოს ჩემპიონატის მორიგი ტურის მატჩი თბილისელთა თხოვნით გადაუტანიათ და ამრიგად, ეს შესაძლებლობაც დავკარგე.

— როგორი იყო თქვენი რეაქცია კენჭისყრის შემდეგ — კმაყოფილი ...რჩით?

— პირიქით. ვთქვი, რომ არ გაგვიმართლა. მართალია, ახალ „დინამოზე" ბევრი არაფერი მსმენია, მაგრამ ვიცი, მთელ რუსეთში ყველაზე კარგ ფეხბურთს ქართველები რომ თამაშობდნენ.

— სპეციალურად ემზადებით ამ თამაშისთვის?

— არა, მზადება ჩვეულებრივი იქნება.

— პრობლემები ხომ არ გაქვთ?

— ბოლო თამაშში „რაპიდთან" ვაცლავ დანეკმა მცირე ტვინის შერყევა მიიღო, თუმცა ვფიქრობ, თბილისის მატჩისთვის ის მზად იქნება. დანარჩენები კი ჯანმრთელად არიან.

... ჩვენმა კორესპონდენტმა ეს ინტერვიუ აიღო და თბილისს გამოემგზავრა, თან ბოლო დღეების ავსტრიული პრესაც წამოიყოლა. ინტერესი ამ მატჩისადმი უდიდესია. გაზეთები ყოველდღე ბეჭდავენ ინსბრუკელ ფეხბურთელთა ამბებს. სწორედ გაზეთებიდან შევიტყვეთ ცინცხალი ამბები მოწინააღმდეგე გუნდის შესახებ. აღმოჩნდა, რომ თბილისში ვერ ითამაშებს მცველი ოლივერ პრუდლო, ვისაც ევროთასებზე დისკვალიფიკაცია აქვს. მის მაგივრად კრანკლი რობერტ ვაცინგერის გამოყვანას აპირებს და ამბობს, რომ სწორედ მას ჩააბარებს პერსონალურად თბილისელთა ყველაზე სახიფათო ფეხბურთელს. „ინსბრუკში" სხვა ტაქტიკური ცვლილებებიც მოხდა — მარჯვენა ნახევარმცველად გამოვა 21 წლის თომას ზილბერბერგერი და ამიტომაც ჰარალდ ჩერნი, დღეს რომ 21 წლის ხდება, ჩვეული პოზიციიდან წინ წაიწევს. როგორც „ნოიე კრონენ ცაიტუნგი" წერს, ჩერნი წლეულს პირველად გამოვა მისთვის უჩვეულო პოზიციაში. თუმცა კრანკლი არ აპირებს ერთი თავდამსხმელით თამაშს და იუბილარის გვერდით გაამწესებს ყოფილ ვატენშაიდელს, 33 წლის სენეგალელ სულეიმან სანეს, ვისზეც შარშან ბუნდესლიგაში მოთამაშე რეზო არველაძეს, ქინქლაძესა და შელიას ბევრი გაუგიათ და ვისაც ბოლოსწინა ტურის მატჩში „ლინცთან" მაკრატელათი ზღაპრული გოლი შეუგდია.

მოკლედ, კრანკლი სიურპრიზებს ამზადებს, ამიტომ დახვედრაც საკადრისი გვმართებს.

„დინამოს" მეტოქეზე აზრის გამოთქმა ვთხოვეთ შაბათს ავსტრიიდან ჩამოსულ ოთარ კორღალიძესაც, რომელიც იქაურ „ვინერში" თამაშობს. აი, რა გვითხრა ოთარმა: — საკმაოდ ძლიერი გუნდია. სანე ყველა ბურთზე იბრძვის და როგორც წესი, იგებს კიდეც. ჩერნი და შტიოგერი აშკარად გამოირჩევიან ნახევარდაცვაში, აი, ლიბერო შედარებით სუსტი ჰყავთ. გერმანელი შვაბლი კი ისევ „ნიურნბერგმა" წაიყვანა.

— როგორი ტაქტიკური სქემით თამაშობს „ინსბრუკი"?

— ავსტრიისთვის დამახასიათებელი ტაქტიკით: უკან ლიბერო, მის წინ ორი სტოპერი, რომლებიც მეტოქის ორ თავდამსხმელს ფეხზე აზიან და ისინი რომ გასახდელში წავიდნენ, ალბათ თან გაჰყვებიან. თუ საშინაო მატჩია, ხუთი ნახევარმცველით და ორი თავდამსხმელით თამაშობენ, სტუმრად — ექვსი ნახევარმცველითა და ერთი თავდამსხმელით. ტექნიკასთან ცოტა მწყრალად არიან და ამას ძლიერი ფიზიკური მომზადებით ანაზღაურებენ.

ზურაბ მექვევლია

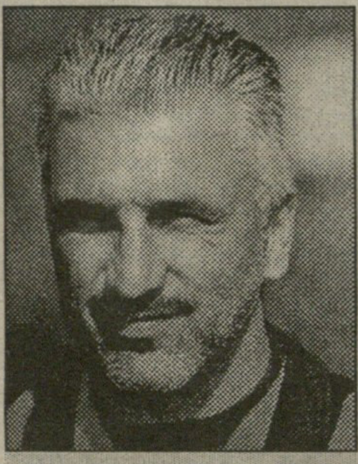

მწვრთნელი ჰანს კრანკლი

ანდრეას კოხი
11.09.1966 186 სმ. 92 კგ.

მიხაელ შტრაიტერი
19.01.1966 175 სმ. 70 კგ.

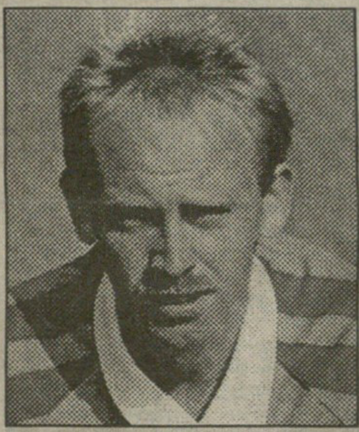

რობერტ ვაცინგერი
23.08.1966 176 სმ. 70 კგ.

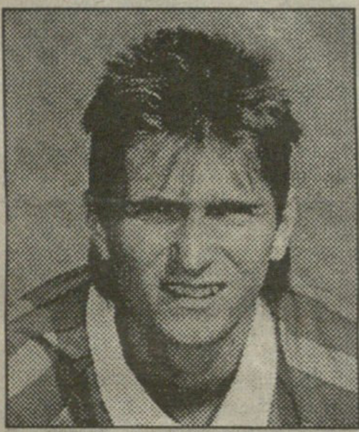

იურგენ ჰარტმანი
28.09.1970 180 სმ. 75 კგ.

ანდრეას პოიერი
04.04.1968 188 სმ. 85 კგ.

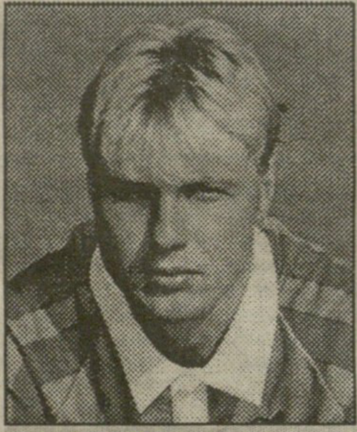

თომას ზილბერბერგერი
03.06.1973 183 სმ. 74 კგ.

პეტერ შტიოგერი
11.04.1966 176 სმ. 68 კგ.

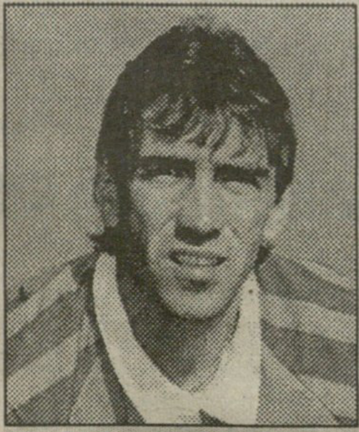

ვაცლავ დანეკი
22.12.1960 187 სმ. 79 კგ.

მიხაელ ბაური
16.04.1969 181 სმ. 74 კგ.

ჰარალდ ჩერნი
13.09.1973 177 სმ. 71 კგ.

სულეიმან სანე
26.02.1961 174 სმ. 75

საქართველო — მოლდოვა. მატჩის შემდეგ

ეგრე სად არის, ძმებო!

საქართველოს ნაკრებთან ისტორიული მოგების შემდეგ მოლდოველები სიხარულით მეცხრე ცაზე იყვნენ, ბავშვებივით ხტოდნენ გასახდელში. უმალ ჩემი ძველი ნაცნობი, „ზიმბრულისა“ და ნაკრების კაპიტანი სანდუ სპირიდონი მოვძებნე.

— რას იტყვით, რამ გაგამარჯვებინათ?

— მეგობრობამ, კოლექტივის გრძნობამ, რაც მთავარია, სწორმა ტაქტიკამ.

— ჩვენი მარცხის მიზეზს რაში ხედავთ?

— თამაშის წინ თქვენები უდარდელნი და მხიარულნი ჩანდნენ. მე თუ მკითხავ, სწორედ მაშინ წააგეს ეს თამაში, თანაც გოლის გატანა კარში ბურთიანად შეხვლით უნდოდათ. ეგონათ, იოლად მოიგებდნენ, მაგრამ ეგრე სად არის, ძმებო!

— [illegible] კარში ორი პენალტი?

— მე პენალტებზე არასოდეს ვკამათობ. „კიშპეშტთან“ ორი პენალტი დაგვინიშნეს და ევროთასებიდან გამოვვარდით. სიტყვაც არ დამიძრავს.

— გაგიმართლათ თუ ობიექტურად მოიგეთ?

— ობიექტურად გაგვიმართლა.

...მეკარე ვასილ კოშელევს ჯერაც ვერ დაეჯერებინა მოგება...

— პირადად თქვენი ძლიერი თამაში რამ განაპირობა?

— ჭკვიანურად ვითამაშეთ დაცვაში, თანაც თამაშის სწორი ორგანიზაცია გვქონდა.

— რა დააკლდათ ჩვენებს?

— ალბათ სწორი ტაქტიკა. ისე კი, ძალზე ტექნიკურები და სწრაფები არიან.

მამუკა კვარაცხელია

საქართველოს ჩემპიონატი

IV ტური. 10 სექტემბერი

დურუჯი — ივერია 2:1
მეტალურგი — დილა 0:0
ზუგდიდი — მარგვეთი 6:1
საპოვნელა — გურია 0:4
სამგურალი — შევარდენი 0:3
კახეთი — ბათუმი 1:0
სამტრედია — დინამო გადაიდო
ტორპედო ფოთში არ ჩავიდა

შევარდენი	4	3	1	0	9-3	10
ბათუმი	4	3	0	1	12-2	9
დინამო	3	2	1	0	15-2	7
სამტრედია	3	2	1	0	9-1	7
გურია	4	2	1	1	9-4	7
მეტალურგი	4	2	1	1	5-1	7
ტორპედო	3	2	1	0	5-2	7
კოლხეთი	3	2	0	1	7-4	6
დურუჯი	4	2	0	2	6-14	6
ზუგდიდი	4	1	2	1	10-8	5
დილა	4	1	1	2	1-4	4
მარგვეთი	4	1	1	2	2-10	4
კახეთი	4	1	0	3	1-9	3
ივერია	4	0	1	3	2-6	1
სამგურალი	4	0	1	3	3-12	1
საპოვნელა	4	0	0	4	1-15	0

ჩვენი ფეხბურთის «მაჭარი»: პრეზენტაცია ღვინობისთვეში

ახალგაზრდები უტევენ: დემეტრაძე, საჯაია, იაშვილი

29 აგვისტოდან 5 სექტემბრამდე საქართველოს ახალგაზრდული (18 წლამდე ასაკის) ნაკრები ოლიმპიელ თანამოძმეებთან ერთად საწვრთნელ შეკრებას გადიოდა წყალტუბოში. ამ ასაკის ფეხბურთელთა ნაწილი კლუბებში თამაშობს, ნაწილი კი მოთმინებით ელის ძირითადის მაისურს, ამიტომ ასეთი შეკრებები ძალზე მნიშვნელოვანია მათთვის. ნაკრების მთავარი მწვრთნელია ნიკა ამირეჯიბი და, ნუგზარ ჯულელისა ჰრ იყოს, მას ეხმარება ორი თენგიზი: სულაქველიძე და კაცია. გუნდის ექიმია დათო იოსელიანი, მასაჟისტი გიორგი ტატიშვილი. ნაკრების შემადგენლობა წყალტუბოში ასეთი იყო: მეკარეები: სერგო ჭურაძე (დინამო, დაიბადა 1977 წელს) და დათო ახლაძე (მრეტები, 76). მინდვრის მოთამაშეები: ირაკლი ხუჯაძე (76), დათო ელისაშვილი (77), ვლადიმერ ღუდუშაური (77), კარლო კალაძე (78), დათო ხეთეშვილი (77), ლევან ცქიტიშვილი (76), გიორგი დემეტრაძე (76), ალექსანდრე იაშვილი (77), სერგო გულიაშვილი (77) — ყველა — დინამო; ლევან კობიაშვილი (მეტალურგი, 77), ალექსანდრე ბოჭორიშვილი (დურუჯი, 76), გიორგი რევაზიშვილი (დილა, 76), ლავრენტი გაგუა (ივერია, 76), დათო დათვაძე (შევარდენი, 77), მიხეილ საჯაია (76), ბესო შენგელია (77) — ორივე მრეტები.

ნაკრებმა სამი საკონტროლო მატჩი გამართა. ოლიმპიურ ნაკრებთან დამარცხდა 0:2, უმაღლესი ჯგუფის ორ გუნდს კი მოუგო: „სამგურალს“ 3:1 (იაშვილი — 2, დემეტრაძე), „ტორპედოს“ 2:0 (ხეთეშვილი, საჯაია). ეს ინტერვიუ ნაკრების მთავარ მწვრთნელთან ნიკა ამირეჯიბთან სწორედ წყალტუბოში შედგა.

— შეკრება, ბუნებრივია, რომელიმე შეჯიბრებისთვის სამზადისს გულისხმობს...

— ვემზადებით ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩებისთვის. მერვე ჯგუფში ჩვენი მეტოქეები არიან სომხეთისა და უკრაინის გუნდები. შესარჩევი ტურნირი კიევში მოეწყობა ერთ წრედ. 18 ოქტომბერს სომხებს შევხვდებით, 20-ში — უკრაინელებს. მანამდე 16 ოქტომბერს ისინი ერთმანეთს ეთამაშებიან.

— გამარჯვებული პირდაპირ დაიშვება ფინალურ ტურნირზე?

ჩვენში უძლიერესი IV და X ჯგუფებში საუკეთესოებს შეხვდება. აქ გამარჯვებული გავა მომდევნო ეტაპზე, რომელიც უკვე ოლიმპიური სისტემით ჩატარდება. ფინალი 1995 წელს გაიმართება, თუმცა მასპინძელი ქვეყანა ჯერ არ დადგენილა.

— ნაკრებს წლის დამდეგს ჩაუდექით სათავეში. წყალტუბომდე სად გქონდათ შეკრებები?

— ჯერ ბალტიისპირეთში, ქალაქ ზელენოგორსკში, შემდეგ ლაგოდეხში. ეს მესამე შეკრებაა. უკრაინამდე კიდევ ერთხელ შევიკრიბებით.

— ნაკრების ძირითადი ბირთვი თუ დადგინდა?

— პრაქტიკულად ასეა, თუმცა უმნიშვნელო ცვლილებები ყოველთვის მოსალოდნელია. შემადგენლობის გათვალისწინებით დაისახება ტაქტიკური სქემაც.

— ყურადღებამისაქცევს რა დაგილევთ, მაგრამ უმთავრეს ნაკლად რას მიიჩნევთ?

— ჩვენ ძველ და ჩვეულ სენს — საგოლე მომენტების გამოუყენებლობას. ამაზე სერიოზულად უნდა ვიმუშაოთ.

— თუ არ ვცდები, უეფას მიერ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების მწვრთნელთათვის მოწყობილ სემინარზეც მიემგზავრებით.

— ეს სემინარი კიევში ჩატარდება, ჩემთან ერთად იქნება გუნდის მწვრთნელი თენგიზ სულაქველიძე. სემინარს უხელმძღვანელებენ ცნობილი ევროპელი მწვრთნელები.

...დავესწარი ჩვენი ნაკრების მატჩს [illegible] „სამგურალთან“ და ნასიამოვნები [illegible] დავრჩი ახალგაზრდების თამაშით. გამოყოფით არავის გამოვყოფ, ყველამ კარგად ითამაშა. იმედია, ჩვენი ბიჭები არც უკრაინაში შეირცხვენენ თავს.

კოლეგებიც და სხვანიც, ვისაც დღევანდელ ჩვენებურ მივლინებებში უწევს ყოფნა, მიმიხვდებიან, რატომ შემოვინახე საჯარო მადლობის სიტყვები იმ ადამიანებისთვის, ყოფა რომ შემიმსუბუქეს: ნაკრების ხელმძღვანელებმა გულთბილად მიმიღეს, ბინაც მომცეს და ვახშმადაც მიმიპატიჟეს, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორმა ალექსანდრე ტატიშვილმა კი წყალტუბოდან თბილისამდე დამიგზავრა.

მამუკა კვარაცხელია
წყალტუბო — თბილისი

ჩვენიანი მეტოქის ქვეყნიდან

— ჩვენი მწვრთნელი კატოვიცის გ.კ.ს.-დან გადმოსული ადოლფ ბლუზი გახლდათ. ჩემს გარდა გუნდში კიდევ ორი ლეგიონერი იყო — სლოვაკი მეკარე პეტა პალუხი და პოლონელი თავდამსხმელი მარეკ კონირევი. მოგეხსენებათ, ავსტრიაში ათი გუნდი ოთხ წრედ თამაშობს. მესამე და მეოთხე წრე მთლიანად

ოთარ კორღალიძე შარშან, ოქტომბერს გაემგზავრა ავსტრიას და პირველი წრის ბოლო სამი მატჩიც ითამაშა ზალცბურგის „კაზინოს“ შემადგენლობაში. ოტო ბარიჩს ძალიან მოსწონებია ქართველი თავდამსხმელი, პრესაშიც შეუქია. ამაზე ოთარის ავსტრიელ მენეჯერს ხელის მოთბობა განუზრახავს და კორღალიძე 100 ათას დოლარად დაუფასებია. „კაზინოს“ ამხელა ფულზე უარი უთქვამს და ოთარიც აუტსაიდერ „ვინერ შპორტკლუბში“ აღმოჩენილა.

ვითამაშე, ჩემამდე 10 ქულა ჰქონდათ, შემდეგ 12 შევიმატეთ, მაგრამ ბოლო ადგილს მაინც ვერ ავცდით და უმაღლეს დივიზიონს გამოვემშვიდობეთ.

— სულ რამდენი მატჩი ითამაშე?

— ჩვიდმეტი. გოლი არ შემიდგია, მაგრამ კონირეკმა რვა გოლი ჩემი პასით გაიტანა. ნახევარდაცვაში მათამაშებდნენ, ჯერ მარჯვნივ, შემდეგ შუაში. უცნაურია, მაგრამ მეოთხე ნომერი მაისური მეცვა. ავსტრიაში ყველა ფეხბურთელს თავისი ნომერი აქვს, მე რომ მივედი, მეოთხე იყო თავისუფალი და მეც ამ ნომრით ვთამაშობდი.

— წესით, სულ 18 მატჩი უნდა გეთამაშა მესამე და მეოთხე წრეებში...

— „ადმირა ვაკერთან“ სტუმრად გენადი ლიტოვჩენკოს შევეჯახე. წაიქცა და მანჭვა გრეხას მოჰყვა. მივედი და რუსულად ვუთხარი, ადექი, რას სიმულიანტობ-მეთქი. იმან მაინც აფერისტობა გააგრძელა და იმდენი ქნა, ყვითელი ბარათი მომცეს. ამის შემდეგ მსაჯმა ერთი ჯარიმა არასწორად დანიშნა და დაახლოებით ისეთი ჟესტი ვუჩვენე, როგორიც ეფენბერგმა მსოფლიო ჩემპიონატზე. მეორე ყვითელი მომცეს და გამაძევეს. ეს გაძევება გრაცის „შტურმთან“ თამაშის გამოტოვებად დამიჯდა. სიტყვამ მოიტანა და, ავსტრიაში უცნაური წესია — მხოლოდ მეოთხე ყვითელი ბარათის შემდეგ ტოვებ მომდევნო მატჩს.

— ლიტოვჩენკოს გარდა, სხვა ნაცნობს ხომ არ „გადაყრიხარ“ მინდორზე?

— „ლასკში“ მინსკელი მეტლიცკი გამოდის, „ლინცში“ — სპარტაკელი პოზდნიაკოვი.

— ძირითადად როგორ თამაშობენ ავსტრიაში?

— ხისტ, მჭიდრო ფეხბურთს, თუმცა ინგლისელებისგან განსხვავებით, ძალიან უხეშობენ, განსაკუთრებით უკნიდან მოცელვაა „მოდაში“.

— კლუბის გავარდნა ვის ან რას დაბრალდა?

— უმთავრესად ფინანსურ გაჭირვებას. პრეზიდენტი რაღაც მაქინაციებში გაეხვა და დაიჭირეს, ამან კი მთლად წაახდინა საქმე. არადა, ჩემი ჩასვლისთანავე ზალცბურგის „კაზინოს“ შინ მოვუგეთ 1:0, გოლი ჩემი პასით კონირეკმა გაიტანა. ოტო ბარიჩი კინაღამ გადაირია.

— შენი უფროსი ვაჟი ლევანი თანატოლებში, თოთხმეტწლიანებში საქართველოს ნაკრების წევრი და საუკეთესო მოთამაშე იყო. იქ რას იქმოდა?

— ლევანი კლუბის თოთხმეტწლიანთა გუნდში თამაშობდა და პირველივე ტურნირში 15 გოლი გაიტანა. მწვრთნელს ძალიან მოეწონა და ორი წლით უფროსებში გადაიყვანა. ლევანმა იქაც იყოჩაღა, 7 გატანილი გოლით საუკეთესო ბომბარდირი გახდა და თავისხელა თასიც მისცეს პრიზად. როცა მოვდიოდით მწვრთნელი ლამის იყო გამოგვეკიდა. მეგობრები მეხუმრებოდნენ, ერთი წელიც ითამაშე და მერე ლევანიც გარჩენსო...

— მომავალში რას აპირებ?

— შემპირდნენ, მოწვევას გამოგიგზავნითო მანამდე კი ვივარჯიშებ.

მამუკა კვარაცხელია

ბურთაობაც გაუჩაღებიათ...

არ არის ძნელი წარმოსადგენი, რა მდგომარეობა იქნება ახლა აფხაზეთში და რა დღეში იქნებიან იქ მყოფნი, მაგრამ, აქაოდა, ჩვენთან ყველაფერი წესრიგშია და [illegible] უკვე სპორტისთვისაც მოვიცალეთო, სპორტული შეჯიბრებების გამართვისთვისაც მიუყვიათ ხელი. აფხაზური ტელევიზიაც შესაშური ოპერატიულობით აშუქებს ამ შეჯიბრებებს. კი გაიფიქრებს კაცი, რა ესპორტებათ აფხაზებსო, მაგრამ ალბათ ესპორტებათ, რადგან კარგად უწყიან — [illegible] კარგ საშუალებას საიმისოდ, რომ ყველას აცნონ, ჩვენთან სიმშვიდეაო, [illegible] ნახავენ.

ფეხბურთის ჩემპიონატი ივნისის შუა რიცხვებში დაუწყიათ, მანამდე კი მინი-ფეხბურთის ტურნირები გაუმართავთ. ჩემპიონატში 14 გუნდი ჩაბმულა: 8 — აღმოსავლეთის ზონაში (ოჩამჩირე, ტყვარჩელი, გულრიფში, სოხუმი), 6 — დასავლეთში (გუდაუთა, გაგრის ზონა). მონაწილეთაგან ჩვენთვის მხოლოდ რამდენიმე გუნდის სახელია ცნობილი: აღმოსავლეთში — სოხუმის „დინამო“, რომელიც სულ ახალგაზრდა ფეხბურთელებითაა დაკომპლექტებული, ტყვარჩელის „ლაშკინდარი“, ჯერ კიდევ საქართველოს ეროვნულ ჩემპიონატში (II ჯგუფი) რომ ასპარეზობდა, სოხუმის „ამცაბაზი“, დასავლეთში — გაგრის „დინამო“, ბიჭვინთის „კიარაზი“ და ბოლო წლების აფხაზეთის უცვლელი ჩემპიონი გუდაუთის „რიწა“, რომელიც ლიდერობს კიდეც გათამაშებას. საინტერესოა, რომ ჩემპიონატში „აფხაზეთის სამხედრო-საზღვაო ძალების სპორტული კლუბიც“ (?!)ასპარეზობს. აფხაზური ტელევიზია ჩემპიონატს ქების სიტყვებს კი არ აკლებს, მაგრამ იშვიათად ან საერთოდ არ აჩვენებს ტრიბუნებს — ალბათ, მაყურებელთა სიმცირის ან არყოფნის გამო.

აფხაზური ტელევიზია ფრენბურთის შესახებაც იტყობინება. ამ სახეობაში ჩემპიონატი აგვისტოში დამთავრებულა. მასში 8 გუნდს უასპარეზია და პირველობა ისევ და ისევ გუდაუთას რგებია. მეორეზე სოხუმის რაიონის სოფელ აჩადარას ფრენბურთელები გასულან, მესამეზე — ოჩამჩირისა.

ამასწინათ დამთავრებულა საქართველოს წინააღმდეგ ბრძოლაში დაღუპული, გორკის სახელობის აფხაზეთის უნივერსიტეტის სტუდენტის არზამეტ თარბას სახელობის ტურნირი ჩოგბურთში, რომელიც ვინმე ბორის კისტერს მოუგია. აფხაზური ტელევიზია მონაწილეთა შესახებ არას იტყობინება.

თენგიზ პაჭკორია
საგანგებოდ „სარბიელისთვის“.

შეიძინეთ სპორტული ლატარია „გოლი-94“

სპორტის გულშემატკივრებმა ალბათ შეამჩნიეს, რომ დედაქალაქსა და საქართველოს ზოგ რეგიონში იყიდება მომენტალური სპორტული ლატარია „გოლი-94“.

ლატარიის ბილეთები დაბეჭდილია საფრანგეთის ცნობილ ფირმა „ობერტურში“, სპორტის დეპარტამენტის მიერ დაფუძნებულ სპორტის მხარდამჭერთა ფონდი „ჯანი-93“-ის შეკვეთით.

სპორტული ლატარიის მოგების ფონდი შეადგენს გამოშვებული ბილეთების საერთო თანხის 54 პროცენტს, მოგება ნაწილდება კომპიუტერის მეშვეობით. თქვენ შეგიძლიათ ადგილზე მოიგოთ 1000 ამერიკული დოლარი, 1000 გერმანული მარკა, 1 და 3 მილიონი რუსული რუბლი და სხვა თანხები.

მოგების რაოდენობა მითითებულია ბილეთებზე. მოგებახვედრილად ითვლება ის ბილეთი, რომელზეც სამი ერთნაირი ციფრი ნებისმიერი განლაგების სათამაშო უჯრედში ერთმანეთს დაემთხვევა.

სპორტული ლატარიის გავრცელებით მიღებული შემოსავლის სოლიდური ნაწილი მოხმარდება რესპუბლიკაში სპორტის განვითარებას, სპორტსმენთა და მწვრთნელ-სპეციალისტთა მძიმე სოციალური პირობების გაუმჯობესებას.

სპორტული ლატარიის გავრცელება სულ რამდენიმე დღეა დაიწყო და ფონდმა „ჯანი-93“ თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთა გუნდს გადასცა 1 მილიონი რუსული რუბლი.

იყიდეთ სპორტული ლატარია „გოლი-94“.

თუ ბედმა გაგიღიმათ, შეგიძლიათ მოიგოთ საკმაოდ მნიშვნელოვანი თანხა უცხოურ ვალუტაში და რუსულ რუბლში. გახსოვდეთ ისიც, რომ სპორტული ლატარიის გავრცელებით თქვენ [illegible] უწყობთ ქვეყანაში სპორტის განვითარების უაღრესად დიდმნიშ[illegible] საქმეს.

საფეხბურთო სკოლა „ნორჩი დინამოელი“ იწვევს 1985-88 წლებში დაბადებულ ბავშვებს. მიღება იწარმოებს სკოლის ბაზაზე, მუშტაიდის ბაღთან, ყოველდღე, დილის 10 საათიდან

ეროვნული ბიბლიოთეკა

კალათბურთის ორი სახე

კანადაში დასრულებულმა მსოფლიოს საკალათბურთო ჩემპიონატმა ყველაზე თვალნათლივ ერთი ფაქტი გამოამზეურა: თუ როგორ შეიძლება სრულჰყო კალათბურთი და პირიქით, არასწორი ხელმძღვანელობით სადამდე შეიძლება დაამდაბლო იგი. ჩემპიონატზე მყოფმა ნორმალური საკალათბურთო ქვეყნების სპეციალისტებმა თითქმის ერთსულოვნად აღნიშნეს: ესოდენ მდარე ხარისხის შეჯიბრება აქამდე არ გამართულაო. სხვადასხვა ტელეარხების საშუალებით ბევრი მატჩი ვიხილეთ და ერთგვარად გვესიამოვნა კიდეც, როცა ამ სპეციალისტთა და „სარბიელის" აზრი ერთმანეთს დაემთხვა. ამ აზრს ჩვენ არ შევიცვლით, ვინც გინდა ჩამოვიდეს კანადიდან და თვალში ნაცარი მოგვაყაროს, ეს რა კარგი ჩემპიონატი იყოო. ამაზე მოგვიანებით, ჯერ კი შედეგები გავარჩიოთ.

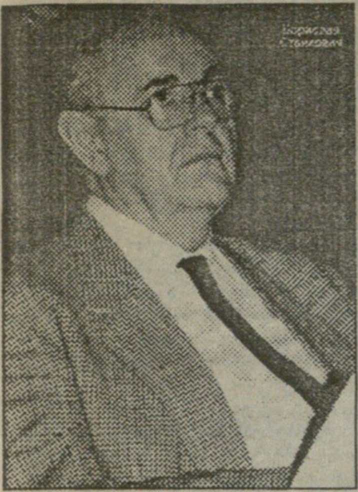

ბორისლავ სტანკოვიჩი

მსოფლიოს ჩემპიონატების ისტორიაში პირველად მოხდა, როცა გამარჯვებულის ვინაობა, თუ ქვეყანა არ დაიქცეოდა, წინასწარვე იყო ცნობილი. პროფესიონალებით დაკომპლექტებული ამერიკის ნაკრები ათი თავით მაღლა იდგა და ბარემ 20 წლით უსწრებდა დანარჩენებს. ამიტომაც, სხვა ჩემპიონზე ლაპარაკი კი არა, ფიქრიც სასაცილო იქნებოდა. თუმცა, ეს არ იყო კოლექტივი, რომელსაც „ოცნების გუნდის" (თუნდაც „მეორე") ტიტულს მიაკუთვნებდი. ასეთი გუნდი ერთხელ შეიკრიბა ბარსელონის ოლიმპიადაზე და, საეჭვოა, რომ არა მხოლოდ კალათბურთში, არამედ ნებისმიერ სახეობაში მოხერხდეს მსგავსი თანავარსკვლავედის კვლავ შეკრება. ამერიკელთა თამაშის ხილვისას ძალაუნებურად წამსვე ჩნდებოდა წინამორბედებთან მათი შედარების მოთხოვნილება. ფიგურალურად თუ ვიტყვით, ბარსელონაში იყო შესანიშნავი რეჟისორი (ჩაკ დეილი) და თორმეტი პრიმადონა, კანადაში — საშუალო ნიჭის რეჟისორი (დონ ნელსონი) და თორმეტი კარგი არტისტი. ბარსელონის გუნდს შეეძლო ნებისმიერი მატჩი ნებისმიერ მეტოქესთან ზეიმად ექცია: ბრწყინვალედ ეთამაშა, კალათბურთის ყველა ელემენტი სრულყოფილად შეესრულებინა, მეტოქისთვისაც მიეცა მოქმედების საშუალება, მაყურებლისთვისაც ეამებინა და თან 30-40 ქულით მოეგო. კანადას ბ... ნდსაც ასეთივე ანგარიშით იგებდა. ყველაფერს უნაკლოდ ასრულებდა, ოღონდ, წინამორბედებისგან განსხვავებით, კი არ თამაშობდა, არამედ მუშაობდა. თუ ახლანდელები სათამაშო ოსტატობაში მცირედ ჩამორჩებოდნენ ბარსელონელებს, შინაგანი კულტურის, ინტელექტის და ზრდილობის სხვაობა საგრძნობი იყო (მაგალითად, სად ლარი ბერდი და სად შონ კემპი). ამიტომაც იყო, რომ მატჩები ამერიკელთა მონაწილეობით ზეიმს კი არა, იმ ხასაკლაოს ჰგავდა, სადაც უმოწყალო ყასაბი ყოველგვარი იმპროვიზაციის გარეშე საქონელს თავებს აყრევინებს. თანაც, ეს არ იყო ამერიკის პირველი ნაკრები. შტატების კალათბურთის მამებმა, სავსებით ლოგიკურად, თავის გამოჩენის საშუალება სხვებისთვისაც რომ მიეცათ, ამ გუნდში არ მიიწვიეს არცერთი ოლიმპიური ჩემპიონი. თუ ჯონსონს, ჯორდანს, ბერდს და ბარკლის სპორტისთვის თავი დანებებული აქვთ, სტოქტონი, დრექსლერი, პიპენი, კარლ მელოუნი, რობინსონი თუ იუინგი თავ-თავიან ამპლუებში უძლიერესები არიან და ქვეყნის უმთავრეს გუნდშიც ულაპარაკოდ მოხვდებოდნენ. თუმცაღა, ამით ამერიკელთა წარმატების დაკნინება უნამუსობა იქნება: სწორი ორგანიზების წყალობით იქაური კალათბურთი ისე შორს წავიდა, მეორე კი არა, მეათე შემადგენლობაც დანარჩენ მსოფლიოს ხუმრობა-ხუმრობით გადაუვლის. ერთი სიტყვით, მსოფლიოს ღირსეული ჩემპიონი ჰყავს, რომლის თამაშშიც სუსტ წერტილებს, სანთლითაც რომ ეძებო, ვერ იპოვნი.

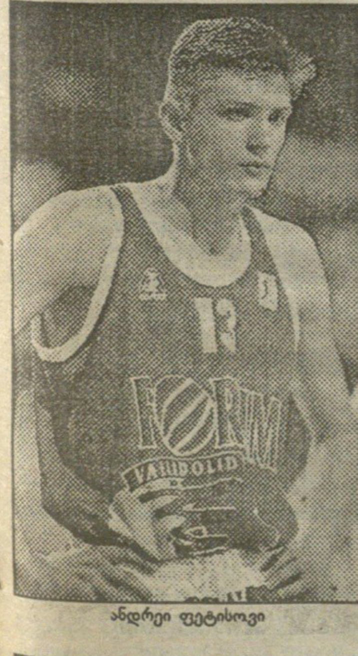

ანდრეი ფეტისოვი

მიიჩნევდნენ, მეორე ადგილის ყველაზე მეტი შანსი ხორვატიას აქვსო. პეტროვიჩის სიკვდილის მიუხედავად, გუნდი სერიოზულ ძალას წარმოადგენდა. ხორვატებს ჰყავდათ ორი შესანიშნავი პროფესიონალი: ჩიკაგოელი ტონი კუკოჩი და ბოსტონელი დინო რაჯა. სწორედ ეს ორი აკეთებდა ყველა დანარჩენის საქმეს. საკმაოდ დამძიმებული და გაზანტებული ცენტრი სტოიან ვრანკოვიჩი და ცხადი გახდა, რატომ ათამაშებს „ბოსტონი" მას საბერძნეთის „პანათინაიკოსში" და არა თავისთან. არიან კომაზეცისგან და დანკო ცვეტიჩანინისგან (მაპატიონ ამ დიდმა ოსტატებმა) კი მხოლოდ სახელი და გვარიღა შემორჩენილა. კუკოჩს და რაჯას უმძიმესი სეზონი ჰქონდათ NBA-ში, ამიტომაც წინასწარი ეტაპის შემდეგ, შეიქმნა საშიშროება, რომ ამ გადაღლილ ტანდემში ბზარი გაჩნდებოდა. ეს მოხდა ნახევარფინალში, რუსეთთან, სადაც რაჯას თამაში არ გამოუვიდა, ამან კი ხორვატებს საბოლოოდ მესამე ადგილი არგუნა.

ჩემპიონატის წინ რუსეთის ნაკრების მწვრთნელმა სერგეი ბელოვმა განაცხადა: ჩემი საბოლოო მიზანი ატლანტის ოლიმპიადაა. ჩემპიონატი მისთვის მზადების ეტაპია და ცუდადაც რომ გამოვიდეთ, ჩემი ნებით არ გადავდგებიო. ამით ის თქვა, რომ რუსეთს სერიოზული პრეტენზიები არ ჰქონდა. მაგრამ თამაშთა განრიგმა და ჩემპიონატის მსვლელობამ ისე მოიტანა, რომ რუსებს ნახევარფინალამდე წესიერი გუნდი არ შეხვედრიათ (თუ არ ჩავთვლით მეოთხედფინალური ჯგუფის ბოლო მატჩს ამერიკასთან, რომელიც აღარაფერს წყვეტდა). ხორვატიასთან მატჩში რუსეთმა ყველაფერი გაიღო, ყველაფერი გააკეთა, 22 წლის ნიჭიერი ფორვარდის ანდრეი ფეტისოვის ამერიკასთან მატჩში ნატკენი ფეხი მსხვერპლად შეწირა და ორი ქულით მოიგო. ამ ტრავმამ ფეტისოვს, რომელიც „ბოსტონმა" წლეულს დრაფტში აიყვანა, შესაძლოა არცთუ უპერსპექტივო მომავალი კარიერა გაუფუჭოს, სამაგიეროდ, მისმა გუნდმა მესამის ნაცვლად მეორე ადგილი დაიკავა. ერთი სიტყვით, მოთამაშეთა ჯანმრთელობის ხარჯზე მატჩების მოგების საბჭოური ტრადიცია კვლავ ცოცხლობს: ამის წყალობით ალექსანდრ ბელოვი ლამის მოედანზე გარდაიცვალა, ხოლო არვიდას საბონისს ისეთ დღეში ჩაუგდეს აქილევსის მყესი, რომ ამერიკაში სათამაშოდ ჩასულს, იქაური ექიმები ცოცხალ ნიმუშად იყენებდნენ — შეხედეთ, ამ ფეხების პატრონი სიარულს ახერხებსო.

დასავლეთ ევროპა კი საფუძვლიანად ჩაფლავდა. მათგან საუკეთესოებმა, ბერძნებმა მეოთხე ადგილი დაიკავეს, ისიც, არ გამოვრიცხავთ, მაქინაციის წყალობით. წინასწარი ქვეჯგუფის ბოლო მატჩში პუერტო რიკოს წინააღმდეგ ბერძნებს რვა ქულით სჭირდებოდათ მოგება, რათა თვითონაც გასულიყვნენ და მეტოქეც გაეყვანათ. თამაში ზუსტად რვაქულიანი სხვაობით დასრულდა, რის გამოც ამ ორთან თანაბარქულიანი გერმანია მეოთხედფინალს მიღმა დარჩა. ბერძნულ კალათბურთს დათვურ სამსახურს უწევს კლუბში ორი უცხოელის ყოლის უფლება და გაიოლებული „საკალათბურთო მოქალაქეობის" კანონი. უცხოელთა მოზღვავებით ბერძნული კლუბები საგრძნობლად ძლიერდებიან, იქაური კალათბურთელები კი მეორეხარისხოვან როლებს ასრულებენ, რაც ნაკრებში თამაშისას წამსვე თვალშისაცემი ხდება. [illegible] ნაკრების ბირთვს იანკისი, ფასულასი და ხრისტოდულუ წარმოადგენდნენ, რომელთა ზენიტიც 7-8 წლის წინათ იყო. ახალგაზრდებს გუნდში არაფრით იწვევენ (თუ არ ჩავთვლით 18 წლის რეციასს, ვისაც დიდი მომავალი აქვს) და ამ შემადგენლობით მიღწეული შედეგი, ელინთათვის მაქსიმუმია.

ზუსტად იგივე პრობლემები იდგა ესპანელთა წინაშე. ვეტერანების გუნდმა იმდენი „მოახერხა", ჩინეთთან წააგო. სხვას რა უნდა ელოდო, როცა მთელი იმედი სანეპიფანიოზე გაქვს, რომელსაც ალბათ თვითონ დაავიწყდა, რომელი წლიდან თამაშობს.

გერმანელებს სიეტლელი პროფესიონალის დეტლეფ შრემპფის იმედი ჰქონდათ, მაგრამ ამან NBA-ის მომავალი სეზონის

მსოფლიოს ჩემპიონატი	
ტორონტო, 4-14 აგვისტო	
ნახევარფინალი	
აშშ — საბერძნეთი	97:58
რუსეთი — ხორვატია	66:64
III ადგილისთვის	
ხორვატია — საბერძნეთი	78:60
ფინალი	
აშშ — რუსეთი	137:91

აშშ: კ. ჯონსონი (2), დუმარსი (13), მილერი (11), კემპი (14), კოულმენი (13); პრაისი (8), ო ნილი (19), მარლი (11), ვილკინსი (23), ლ. ჯონსონი (5), მურნინგი (15), სმიტი (3)

რუსეთი: ბაზარევიჩი (17), კარასიოვი (4), გრაჩოვი, კისურინი (5), მიხაილოვი (19); ბაბკოვი (22), დომანი (13), ნოსოვი (7), პაშუტინი (2), ივანოვი (2)

წინ დასვენება არჩია. დაიმტვრა კრისტიან ველპიც, ხოლო ჰანსი გნადის ამარა დარჩენილი გერმანიის ნაკრების გამოსვლამ დაგვარწმუნა, რომ შარშანდელ ევროპის ჩემპიონატში მათი გამარჯვება, ძირითადად საკუთარი მოედნის ფაქტორის წყალობა იყო.

ჩინეთმა სიურპრიზი შემოგვთავაზა, როცა ესპანეთს ბრაზილია მიაყოლა და მეოთხედფინალურ ჯგუფში გავიდა. უდაოდ წარმატებაა, მაგრამ ამის გამო რამე „აზიურ ფენომენზე" ან მისდაგვარზე ლაპარაკი, [illegible] მგონია. ძნელი არ უნდა იყოს მილიარდიან ჩინეთში თორმეტი ნაპატივები ჯეელის მოძებნა, ერთ გუნდში შეყრა და შემდეგ ესპანელ პენსიონერთა და ოსკარ შმიდტის წასვლის გამო საკალათბურთო არარაობად ქცეული ბრაზილიის დამარცხება. თუ მეოთხედფინალურ ჯგუფში ჩინეთის წაგებული მატჩების ანგარიშებს გადავხედავთ, ხელად დავასკვნით, რა დონისაა იქაური კალათბურთი.

სიმპათიურად (და მეტი არაფერი მიმზიდველი) გამოიყურებოდნენ კანადა და ავსტრალია. ისიც პროფესიონალების, შესაბამისად, ბოსტონელი რიკ ფოქსისა და ვაშინგტონელი ენდრიუ გეიზის დამსახურებაა. ხოლო ეგვიპტესა და ანგოლაზე, და საერთოდ, აფრიკულ კალათბურთზე სიტყვის თქმაც არ ღირს.

ახლა კი კალათბურთის აღმასვლა-დაცემაზე ვისაუბროთ. ამისთვის ორი ორგანიზაციის, NBA-ის და სამოყვარულო კალათბურთის გამგებლის — ფიბა-ს საქმიანობის შედარება მოგვიწევს. NBA-ში არსებობს ოცკაციანი ჯგუფი, რომელსაც თამაშის წესებზე ფიქრის გარდა არაფერი ევალება. ეს ხალხი თავის ვარაუდებს მოახსენებს ასოციაციის სამდივნოს, რომელიც შემდეგ კლუბებთან ერთად მსჯელობს, როგორ გახადოს კალათბურთი სანახაობრივად მაქსიმალურად მიმზიდველი. ამის შედეგად NBA-მ გააუქმა ზონური დაცვა, სამქულიანის ხაზი ფარიდან 7 მეტრამდე გადაიტანა, დაამატა მესამე მსაჯი და ა.შ. შედეგს ყველა კარგად ვხედავთ, ხოლო ამის მატერიალური ასახვა მსოფლიოს ჩემპიონატზეც მოხდა.

ფიბა-ს ფესვები ყველაზე მძლავრად ევროპაში აქვს გადგმული და მისი საქმიანობის შესახებ ევროპის მაგალითით ვიხელმძღვანელოთ. ჩემპიონატზე გაგრძელდა ევროპული კლუბების სათამაშო ტრადიცია: ბურთის გათამაშება სამქულიანი ხაზის პერიმეტრზე, ცენტრი ან თავდასხმელი აყენებს ბლოკს, რათა ვინმე თავისუფალი დარჩეს სამქულიანის ან შორიდან სასროლად. ფაქტიურად, უგულებელყოფილია ფარქვეშ თამაშის ცნება. იგი მიმდინარეობს მხოლოდ კონტრშეტევის დროს ან ნასროლი ბურთის ფარიდან ასხლეტისას. ამ დროს მთელი ამერიკა ფარქვეშ შესვლას ცდილობს, რადგან იქიდან შეტევა უფრო ეფექტიანიცაა და ეფექტურიც. ევროპას ეს არ აღელვებს და არც გაემტყუნება, რადგან ვერაფერს უხერხებს იმ სიმახინჯეს, რასაც ზონური დაცვა ჰქვია.

ბოლო წლებში ევროპელმა მწვრთნელებმა დახვეწეს დაცვითი სისტემები და ზონური დაცვა თითქმის გაუვალი შეიქმნა (ოღონდ არა ამერიკელთათვის, რომლებსაც ვერაფერი აჩერებთ). ჩადგება ოთხი კაცი ერთ ხაზზე და მიდი, თუ ბიჭი ხარ, რამე მოახერხე. ამიტომაც, ევროპული გუნდები ერთმანეთთან თამაშისას მხოლოდ 60-70 ქულას რომ აგროვებენ. ზონას ვერ აარღვევენ, სამქულიანების და შორიდან ნასროლის 25 პროცენტი თუ ჩააგდე, კარგი შედეგია. ჰოდა, ამ გუნდების თამაში არ შეიხედება. ხდება კალათბურთის დეგრადაცია, ფიბა კი არხეინადაა და თვლემს. ამერიკელებმა კარგა ხანია უკუაგდეს ზონური დაცვა, პერსონალურ სისტემაზე გადავიდნენ და ამით მხოლოდ კალათბურთელთა ოსტატობის და სანახაობრივი მხარის ამაღლებას მიაღწიეს.

მოელოდნენ, რომ ჩემპიონატის დღეებში გამართული ფიბა-ს კონგრესი რამეს იღონებდა მდგომარეობის გამოსასწორებლად. აქ წესებში მხოლოდ სამი შესწორება მიიღეს: 1. ფიბა-ში შემავალ ნებისმიერი ქვეყნის ფედერაციას ამიერიდან უფლება აქვს ეროვნული ჩემპიონატი ჩაატაროს ან 20-წუთიანი ორტაიმიანი მატჩებით, ან 12-წუთიანი ოთხტაიმიანი მატჩებით. 2. შეიძლება ბურთის შემოტანა პირითი ხაზიდან, ანუ, ზუსტად იმ ადგილიდან, სადაც ბურთი გადავა. 3. ბურთის თამაშში შეტანისას გვერდითი ან პირითი ხაზიდან, შემომტან მოთამაშეს უფლება აქვს გათამაშების გარეშე პირდაპირ აუგდოს ბურთი პარტნიორს ჩასატენად.

არ შეცვლილა შეტევისას ბურთის ფლობის დრო, დარჩა 30 წამი (აპირებდნენ პროფესიულ ყაიდაზე, 24 წამამდე შემცირებას) ძალაში დარჩა სამქულიანი ხაზის მანძილი. კვლავ 6 მეტრია (აპირებდნენ 6,50 მეტრზე გატანას). ზონური დაცვის გაუქმებაზე სიტყვაც არ თქმულა. მაშ ასე, როცა კალათბურთს ქირურგიული ჩარევა ესაჭიროებოდა, ფიბა მსუბუქ კოსმეტიკას დასჯერდა. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ფიბა-ს ქვეყნების კალათბურთი კვლავ შეუხედავი იქნება.

ჰოდა, რა გასაკვირი იყო, როცა მსოფლიო ჩემპიონატს მაყურებელი მანცდამაინც არ სწყალობდა. თუ ამერიკელები არ თამაშობდნენ, დარბაზი სანახევროდ ცარიელი იყო. ფინალურ მატჩს ამგვარი შეჯიბრებისთვის სარეკორდოდ ბევრი, 32616 კაცი დაესწრო. მიზეზი აქაც საძებნელია ამერიკელთა გუნდში, რომელთა თამაშებზეც ამდენი კაცი მილიონიან ტორონტოში კი არა, უკაცრიელ უდაბნოშიც სიამოვნებით მივა. კიდევ ერთი რეკორდი დამყარებულა კანადაში: ტელეტრანსლიაციის უფლება 80 ქვეყანას უყიდია, წინა ჩემპიონატზე კი ამგვარი მხოლოდ 20 ყოფილა. გაჩნია, როგორ გადასცემდა მატჩებს ეს 80 ქვეყანა. რაც ჩვენ შევამჩნიეთ, ესპანეთი იტალია და საფრანგეთი მხოლოდ მიმოხილვებს სჯერდებოდნენ, ხოლო ევროპული ტელეფლაგმანი „ევროსპორტი" მხოლოდ გერმანელთა (გერმანია „ევროსპორტის" ერთ-ერთი თანამფლობელია) და ამერიკელთა მატჩებს გადმოსცემდა. თუმცა, ვერც ოთხმოცია საამაყო რიცხვი: ფეხბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატზე რომ არაფერი ვთქვათ, კეთილი ნების თამაშებს (რა დონის შეჯიბრება იყო ეს, კარგად მოგეხსენებათ) 110 ქვეყანა გადასცემდა. წინა ჩემპიონატთან შედარებით ამხელა ნახტომი კი... კვლავ პროფესიონალთა გამოჩენის გამო შესრულდა. ერთი სიტყვით, ფიბა-ს იდეურმა მამამ და გენერალურმა მდივანმა, კონსერვატორმა იუგოსლაველმა ბორისლავ სტანკოვიჩმა, სხვა თუ არაფერი, ხელები ნამდვილად უნდა უკოცნოს NBA-ის კომისარს, რეფორმატორ დევიდ შტერნს. ამ უკანასკნელმა პროფესიონალთა გაგზავნით ჩემპიონატის შელახული პრესტიჟი მთლად არ გააცამტვერა.

დევიდ შტერნი

[illegible] გამოწვეული გვეჩვენა ფიბა-ს [illegible]წყვეტილება, გუნდები 9-16 ადგილებისთვის რომ ათამაშა. მეხუთე ადგილი ოლიმპიადაზე გამსვლელი ადგილია და მისთვის ბრძოლას აზრი აქვს, მას იქით საინტერესო აღარაფერია. ძნელი სათქმელია, ვინ რა თავში იხლის მატჩს მე-15 ადგილისთვის კორეასა და ეგვიპტეს შორის. ამის შემხედვარე კაცმა შეიძლება სამუდამოდ აიცრუოს გული კალათბურთზე. თუ ცოტათი დავუკვირდებით და ფიბა-ს გაუგონარ წუწურაქობას ლავიმოწმებთ, იოლად მივხვდებით: წინასწარ ეტაპის შემდეგ შინ გასამგზავრებელი გუნდები კიდევ ერთ კვირას რომ დარჩნენ, სასტუმროს და კვების ფულს ხომ გადაიხდიან? ამით ხაზინას ორიოდ გროშით მეტი შემოუვა. კარგი ლოგიკაა, მაგრამ როცა თამაშის ელემენტარული წესების შეცვლას მილიონების მოტანა შეუძლია, ამაზე უნდა იფიქრო და არა რაღაც წვრილმანებზე.

ამრიგად, მსოფლიო ჩემპიონატმა საბოლოოდ დაგვარწმუნა, რომ არსებობს ორი კალათბურთი. ერთი სრულყოფილი, რომელსაც NBA-ში თამაშობენ, ხოლო მეორეს, რომელსაც ფიბა ათამაშებს დანარჩენ მსოფლიოს, მალე კალათბურთი ძნელად თუ დაერქმევა, იმიტომ, რომ მის გამგებელ ორგანიზაციაში უგულებელყოფილა უმთავრესი რამე: კალათბურთისადმი დამოკიდებულება.

მერაბ რატიშვილი

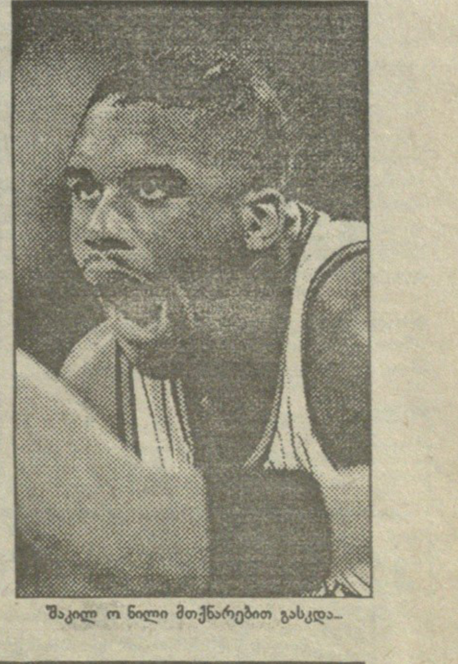

შაკილ ო ნილი მოჭიდავეებთ გახლდა...

ფეხბურთი

ესპანეთი

I ტური. 3-4 სექტემბერი. ატლეტიკო — ვალენსია 2:4, კომპოსტელა — რეალ-სოსიედადი 0:2, რასინგი — ვალიადოლიდი 0:0, ატლეტიკი — ლა კორუნია 0:2, ლოგრონიესი — ბეტისი 0:0, სარაგოსა — ტენერიფე 2:2, ესპანიოლი — ოვიედო 4:2, სპორტინგი — ბარსელონა 2:1, ალბასეტე — სელტა 1:1, სევილია — რეალი 1:4.

II ტური. 10-11 სექტემბერი. ბარსელონა — რასინგი 2:1, რეალი — ლოგრონიესი 2:0, ლა კორუნია — სპორტინგი 2:1, ვალენსია — სევილია 0:1, ტენერიფე — ატლეტიკო 1:0, ვალიადოლიდი — ესპანიოლი 0:4, სელტა — ატლეტიკი 1:1, ოვიედო — კომპოსტელა 2:2, რეალ-სოსიედადი — სარაგოსა 1:2, ბეტისი — ალბასეტე 4:1.

ესპანიოლი	2	2	0	0	8-2	4
რეალი	2	2	0	0	6-1	4
ლა კორუნია	2	2	0	0	4-1	4
ბეტისი	2	1	1	0	4-1	3
სარაგოსა	2	1	1	0	4-3	3
ტენერიფე	2	1	1	0	3-2	3
ვალენსია	2	1	0	1	4-3	2
სოსიედადი	2	1	0	1	3-2	2
სპორტინგი	2	1	0	1	3-3	2
ბარსელონა	2	1	0	1	3-3	2
სელტა	2	0	2	0	2-2	2
სევილია	2	1	0	1	2-4	2
რასინგი	2	0	1	1	1-2	1
ოვიედო	2	0	1	1	4-6	1
კომპოსტელა	2	0	1	1	2-4	1
ატლეტიკი	2	0	1	1	1-3	1
ლოგრონიესი	2	0	1	1	0-2	1
ალბასეტე	2	0	1	1	2-5	1
ვალიადოლიდი	2	0	1	1	0-4	1
ატლეტიკო	2	0	0	2	2-5	0

იტალია

I ტური. 4 სექტემბერი. ბარი — ლაციო 0:1, ბრეშია — იუვენტუსი 1:1, ფიორენტინა — კალიარი 2:1, მილანი — ჯენოა 1:0, ნაპოლი — რეჯანა 1:0, პარმა — კრემონეზე 2:0, რომა — ფოჯა 1:1, სამპდორია — პადოვა 5:0, ტორინო — ინტერი 0:2.

II ტური. 11 სექტემბერი. კალიარი — მილანი 1:1, კრემონეზე — ნაპოლი 2:0, ფოჯა — ბრეშია 3:1, ჯენოა — ფიორენტინა 1:1, ინტერი — რომა 0:1, იუვენტუსი — ბარი 2:0, ლაციო — ტორინო 3:0, პადოვა — პარმა 0:3, რეჯანა — სამპდორია 0:2.

სამპდორია	2	2	0	0	7-0	6
პარმა	2	2	0	0	5-0	6
ლაციო	2	2	0	0	4-0	6
ფოჯა	2	1	1	0	4-2	4
იუვენტუსი	2	1	1	0	3-1	4
ფიორენტინა	2	1	1	0	3-2	4
რომა	2	1	1	0	2-1	4
მილანი	2	1	1	0	2-1	4
ინტერი	2	1	0	1	2-1	3
კრემონეზე	2	1	0	1	2-2	3
ნაპოლი	2	1	0	1	1-2	3
კალიარი	2	0	1	1	2-3	1
ჯენოა	2	0	1	1	1-2	1
ბრეშია	2	0	1	1	2-4	1
რეჯანა	2	0	0	2	0-3	0
ბარი	2	0	0	2	0-3	0
ტორინო	2	0	0	2	0-5	0
პადოვა	2	0	0	2	0-8	0

გერმანია

I ტური. 19-20 აგვისტო. შალკე — მიონხენგლადბახი 1:1, [illegible]ნტრახტი — კიოლნი 0:0, შტუტგარ[illegible] — ჰამბურგი 2:1, დორტმუნდი [illegible] მიუნხენ 1860 4:0, ლევერკუზენი [illegible] ზერსლაუტერნი 0:1, დინამო — [illegible] 1:1, ბაიერნი — ბოხუმი 3:1, [illegible]უე — ფრაიბურგი 2:0, ურდინგენი [illegible] დუისბურგი 1:1.

II ტური. 23-2[illegible] [illegible]სტო. კაიზერსლაუტერნი — აინტ[illegible] 1:1, მიუნხენ 1860 — შტუტგარტი 0:2 ფრაიბურგი — ბაიერნი 5:1, კიოლ[illegible] დორტმუნდი 1:6, ბოხუმი — დინამ[illegible] 2:0, ჰამბურგი — ურდინგენი 0:0, დუისბ[illegible] — შალკე 2:2, მიონხენგლადბახი [illegible]ლსრუე 2:2, ვერდერი — ლევერ[illegible]ი 3:2.

III ტური. 26-28 [illegible]ტო. დინამო — ფრაიბურგი 1:3, [illegible]მუნდი — კაიზერსლაუტერნი 2:1, [illegible]ერნი — მიონხენგლადბახი 3:0, კა[illegible]სრუე — დუისბურგი 4:1, შალკე — ჰამბურგი 0:1, ურდინგენი — მიუნხენ 1860 1:1, შტუტგარტი — კიოლნი 2:2, ვერდერი — ბოხუმი 3:0, ლევერკუზენი—აინტრახტი 4:0.

IV ტური. 2-3 სექტემბერი. დუისბურგი — ბაიერნი 0:3, ფრაიბურგი — ვერდერი 1:4, მიონხენგლადბახი — დინამო 2:0, კაიზერსლაუტერნი — შტუტგარტი 3:2, მიუნხენ 1860 — შალკე 0:1, ჰამბურგი — კარლსრუე 3:1, ბოხუმი — ლევერკუზენი 1:3, აინტრახტი — დორტმუნდი 4:1, კიოლნი — ურდინგენი 2:0.

ვერდერი	4	3	1	0	11-4	7
დორტმუნდი	4	3	0	1	13-6	6
ბაიერნი	4	3	0	1	10-6	6
კარლსრუე	4	2	1	1	9-6	5
შტუტგარტი	4	2	1	1	8-6	5
ჰამბურგი	4	2	1	1	5-3	5
კაიზერსლაუტ.	4	2	1	1	6-5	5
ლევერკუზენი	4	2	0	2	9-5	4
ფრაიბურგი	4	2	0	2	9-8	4
შალკე	4	1	2	1	4-4	4
აინტრახტი	4	1	2	1	5-6	4
გლადბახი	4	1	2	1	5-6	4
კიოლნი	4	1	2	1	5-8	4
ურდინგენი	4	0	3	1	2-4	3
ბოხუმი	4	1	0	3	4-9	2
დუისბურგი	4	0	2	2	4-10	2
დინამო	4	0	1	3	2-8	1
ტსვ მიუნხენი	4	0	1	3	1-8	1

ფორმულა 1

ორი კვირის წინ ბელგიის „გრან-პრიზე" ჩემპიონატის ლიდერის მიხაელ შუმახერის გამარჯვების შემდეგ მასსა და მის უახლოეს მდევარს, დეიმონ ჰილს შორის სხვაობამ 35 ქულას მიაღწია. ფინიშამდე 4 ეტაპით წუთის შემდეგ განახლდა. ამ დროში ექვსივე პილოტმა მოასწრო სათადარიგო ბოლიდებზე გადასხდომა და განმეორებითი სტარტიც უფათერაკო გამოდგა.

მე-14 წრეზე ალეზი, რომელიც უკვე 11 ნამს უგებდა უახლოეს მდევარს, გულდამშვიდებით შევიდა ბო-

«მეორე ფრონტი» გერმანელის წინააღმდეგ

ადრე პრაქტიკულად თითქოს გაირკვა წლევანდელი ჩემპიონის ვინაობა, მაგრამ ორიოდ საათში პრიზიორთა მანქანების შემმოწმებელმა კომისიამ ლიდერის „ბენეტონში" კონსტრუქციული დარღვევა აღმოაჩინა, რის გამოც შუმახერს ბელგიის თასიც წაართვეს და საპირველადგილო 10 ქულაც. გამარჯვებულად კი, ბუნებრივია, მეორე ადგილზე გასული ჰილი გამოცხადდა. ასე რომ, სხვაობა ერთბაშად 21 ქულამდე შემცირდა და ბრიტანელსაც პირველობის შანსი გაუჩნდა, რამეთუ ამის შემდეგ FIA-ს საგანგებო სხდომაზე შუმახერს უარი ეთქვა აპელაციაზე და „სილვერსტოუნზე" დანაშაულისთვის ორეტაპიანი დისკვალიფიკაცია „გამოეწერა". ასეთი უმკაცრესი სასჯელის შემდეგ ვითარება ისე დაიძაბა, რომ ორივე უშუმახერო ეტაპზე ჰილის წარმატების შემთხვევაში საჩემპიონო ბრძოლა თავიდან დაიწყება.

ბრიტანელმა პილოტმაც, ხუთ დღეში 34 წლისა რომ ხდება, გუშინწინ „მონცაზე" სანახევროდ უკვე შეასრულა თავისი პროგრამა-მაქსიმუმი. მილანის მახლობლად, მონცას უნიკალურ ტყე-პარკში მოწყობილი 5,8-კილომეტრიანი წრე ყველაზე ჩქაროსნულია ფორმულის ტრასებში. რეკორდი შარშანდელ გამარჯვებულს ჰილს ეკუთვნის — 249,8 კმ სთ. ამჯერად, კვალიფიკაცია ყველაზე უკეთ ჟან ალეზისა და გერჰარდ ბერგერის ფერარებმა გაიარეს და სტარტზე პირველი ხაზი არავის დაანებეს. ჰილი მესამე იდგა.

პირველივე მოსახვევში ექვსი მანქანა შეეჯახა ერთმანეთს, გზა ჩაიხერგა და რბოლა მხოლოდ ოცი ქსებში, სწრაფადაც შეცვალა საბურავები, მაგრამ სიჩქარეთა კოლოფმა უმუხთლა და ველარ დაძრა მანქანა. ლიდერობა ბერგერმა იგდო ხელთ, მაგრამ არც მას დასცალდა — ისიც ბოქსების მსხვერპლი გახდა: საბურავების შეცვლისა და საწვავის ჩამატების შემდეგ ის იყო დაიძრა, რომ აგრესიულად გადაუჭრა გზა ოლივიე პანის „ლიჟიემ" და კინაღამ დაამტვრია კიდეც. ამ შეფერხებების შედეგად ბერგერი მხოლოდ მესამე დაბრუნდა ტრასაზე 15-წამიანი ჩამორჩენით. მართალია, ფინიშამდე ცდილობდა ჰილის დაწევას, მაგრამ მხოლოდ ის შეძლო, რომ თითქმის გაანახევრა ჩამორჩენა.

ამრიგად, ჰილმა ზედიზედ მეორედ მოიგო იტალიის „გრან-პრი", რაც მის კარიერაში სულ მეშვიდე წარმატებაა.

გია ახალაძე

28 აგვისტო. ბელგიის „გრან-პრი" სპაფრანკორშამის ავტოდრომი. წრის სიგრძე 7001 მ. 44 წრე (308,04 კმ).

1. დეიმონ ჰილი (ბრიტანეთი, „უილიამსი"), 2. მიკა ჰაკინენი (ფინეთი, „მაკლარენი"), 3. იოს ვერსტაფენი (ჰოლანდია, „ბენეტონი"), 4. დევიდ კულტჰარდი (ბრიტანეთი, „უილიამსი"), 5. მარკ ბლანდელი (ბრიტანეთი, „ტირელი"), 6. ჯანი მორბიდელი (იტალია, „ეროუზი").

11 სექტემბერი. იტალიის „გრან-პრი". „მონცას" ავტოდრომი. წრის სიგრძე 5800 მ. 53 წრე (307,4 კმ).

1. ჰილი, 2. გერჰარდ ბერგერი (ავსტრია, „ფერარი"), 3. ჰაკინენი, 4. რუბენს ბარიჩელო (ბრაზილია, „ჯორდანი"), 5. მარტინ ბრანდლი (ბრიტანეთი, „მაკლარენი"), 6. კულტჰარდი.

საერთო ჩათვლა 12 ეტაპის შემდეგ: 1. მიხაელ შუმახერი (გერმანია, „ბენეტონი") — 76 ქულა; 2. ჰილი — 65; 3. ბერგერი — 33; 4. ჟან ალეზი (საფრანგეთი, „ფერარი") — 19; 5. ჰაკინენი — 18; 6. ბარიჩელო — 13; 7. ბრანდლი — 11; 8-10. ბლანდელი, კულტჰარდი, ვერსტაფენი — 8.

ჩოგბურთი

არანტას სანახევრო «დიდი სლემი»

ნიუ-იორკში, „ფლაშინგ მიდოუს" კორტებზე დასრულდა აშშ-ის ღია ჩემპიონატი — ჩოგბურთის სამყაროში ყველაზე მდიდარი ტურნირი: წლევანდელი საპრიზო ფონდი 9,36 მილიონი დოლარი იყო.

ქალთა შორის ფავორიტებად, ცხადია, გერმანელი შტეფი გრაფი და ესპანელი არანტა სანჩეს-ვიკარიო ითვლებოდნენ. მათ აკი არც გასჭირვებიათ ფინალში გასვლა, აქ კი პირველი სეტის იოლად მოგების შემდეგ გერმანელმა ვერ შეძლო უპირატესობის შენარჩუნება და დამარცხდა — 6:1, 6:7, 4:6.

წლევანდელი სეზონი მართლაც გამორჩეულია 22 წლის ბარსელონელისთვის. სანჩესმა ივნისში „დიდი სლემის" კიდევ ერთი ტურნირი — საფრანგეთის ღია ჩემპიონატი მოიგო.

ნიუ-იორკში არც ამჯერად უთამაშია ურიგოდ ლეილა მესხს — მან სამი მეტოქე დაამარცხა, მათ შორის ერთ-ერთი განთესილთაგანი, გერმანელი ანკე ჰუბერი, თუმცაღა მეოთხე წრეში მარათონული ორთაბრძოლა წააგო იაპონელ კიმიკო დატესთან — 6:7, 7:6, 5:7.

„ფლაშინგ მიდოუზე" ხელი მოეცარა ვაჟთა პირველ ნომერსაც — მასპინძელ პიტ სამპრასს, არადა, მის გამარჯვებაში არავის ეპარებოდა ეჭვი: მეოთხე წრეში უმთავრესი ფავორიტი მოულოდნელად დამარცხდა პერუელ ხაიმე ისაგასთან.

ნახევარფინალში ამერიკელმა ანდრე აგასიმ სძლია თანამემამულე ტოდ მარტინს — 6:4, 4:6, 6:2, 6:3, გერმანელმა მიხაელ შტიხმა — ჩეხ კარელ ნოვაჩეკს — 7:5, 6:3, 7:6. ფინალში კი აგასის და შტიხის ორთაბრძოლა მასპინძლის აშკარა უპირატესობით წარიმართა — გერმანელმა ერთი ხელიც ვერ მოიგო — 1:6, 6:7, 5:7.

24 წლის აგასიმ ეს მხოლოდ მეორედ გაიმარჯვა „დიდი სლემის" ტურნირებში — პირველი შარშანწინდელი უიმბლდონის მოგება იყო.

„მესეფში" სტაბილური ვითარებაა, აქ ოცნებობენ კიდეც

ერთიც ფაქტია და მეორეც: რა შავ დღეშიც ვართ, ჩვენზე კარგად ვინ იცის, აკი ცხოვრების ამ პაროდიამ დღევანდელმა ყოფამ, ბევრ რამეზე, მათ შორის ჩვეულ ინტერესებსა და გატაცებებზეც აგვაღებინა ხელი, მაგრამ რა გამძლე ყოფილა ეს სპორტის სიყვარული, საყოველთაო სიბეჩავესაც რომ უძალიანდება და თავის ჩაკვლას არ ანებებს. და ახლაც გვხვდებიან ნაცნობები, სწორედ ამ საერთო გატაცებამ და სიყვარულმა — სპორტმა რომ შეგვახვედრა და სამძიმარივით ოხვრიანი სალმის, მოკითხვის, რაღა თქმა უნდა, „ასეთი ცხოვრების" გულიანი გინების შემდეგ, მაინც კიდევ ფეხბურთს, კალათბურთს, საერთოდ სპორტს მივულაპარაკებით. ისე ხშირად სადღა ვხვდებით ერთმანეთს, ყველას ჩვენ-ჩვენი გაგვჭირვებია, შინ თუ რამ განსაკუთრებული სპორტული მოვლენაა, მაშინ თუ ვახერხებთ ერთმანეთის ნახვას, მაგრამ სპორტში ხომ სხვაც ბევრი რამ ხდება ისეთი, ძველებურად ახლობლებთან ერთად ცქერასა და ნანახზე კამათს რომ განდომებს. ერთი ასეთი ადგილი, სადაც ფეხბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატის დღეებში მე და ჩემმა მეგობრებმა მწარე სინამდვილეში რამდენიმე ტკბილადმოსაგონარი საღამო, უფრო სწორად, მთელი ღამე გავატარეთ და სულაც არ დაგვნანებია გაღებული თანხა, სპორტის მოყვარულთა კლუბი „მესეფი" გახლდათ. ბოლო ხანს ბევრი ვინმე ბევრ რაღაცას იწყებს, მაგრამ გაიხედავ და, სადღაა... „მესეფი" ფეხბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატამდე ერთი თვით ადრე „დაიწყო" და ალბათ ბევრს, ზემოთქმული რომ კარგად მოეხსენება, ეგონა, ჩემპიონატიც და ეს კლუბიც ერთად გათავდებიანო, „მესეფი" კი, სპორტის მოყვარულთა გასახარად, ახლაც მყარად დგას და სამომავლო გეგმებსაც აწყობს. ამაში კლუბის დირექტორატის წევრთან კახა ბობოხიძესთან საუბარმაც დაგვარწმუნა.

— არცთუ ცოტასთვის „მესეფი" აღარაა „გამოუცნობი ობიექტი", მაგრამ ისინი ხომ ბევრად მეტნი არიან, ვინც აჭაურობისა ან ცოტა იცის, ან სულ არაფერი...

— „მესეფისა" და მსგავსი კლუბების შექმნის შესაძლებლობა დრომ მოიტანა და მსურველიც საკმაოდ გამოჩნდა, მაგრამ საამისოდ, შინაურულად რომ ვთქვათ, „თავისი მულამის" ცოდნაც ყოფილა საჭირო. იმის თქმა მინდა, რომ თუ თავად არ გიყვარს სპორტი და კარგად ვერ ერკვევი მასში, ვერ მიხვდები და იგრძნობ, რა და როგორ სურს სპორტში ჩახედულ კაცს. „მესეფის" ჩამოყალიბების თაოსნები სპორტის დამფასებელი ხალხია და მიზნადაც ეს დაისახეს: შეექმნათ ისეთი გარემო, სადაც სპორტის მოყვარულებს ყველა პირობა ექნებოდათ ცნობისწადილის დასაკმაყოფილებლად და დროის საინტერესოდ გასატარებლად.

— ფეხბურთელთა მსოფლიო ჩემპიონატის დღეებში თბილისში გაჩნდა რამდენიმე ისეთი ადგილი, სადაც პირდაპირ ტელერეპორტაჟებზეც გვეპატიჟებოდნენ და კარგ დროსტარებასაც გვპირდებოდნენ, ახლა კი მათგან აღარაფერი ისმის.

— მსოფლიო ჩემპიონატი ფეხბურთის ბუმის პერიოდია და, რა თქმა უნდა, ამგვარი წინადადებებიც მრავლად იყო. ეს ბუნებრივიცაა და, მე თუ მკითხავთ, მისასალმებელიც: ის უფრო ცუდი არ იქნებოდა, არავის არაფერი ეკეთებინა და გულშემატკივარს არჩევანის საშუალებაც არ ჰქონოდა. „მესეფი" სხვათაგან იმით გამოირჩა, რომ მისი ჩამოყალიბებისას გადაწყდა — კლუბის საქმიანობა ყოფილიყო არა კამპანიური და ცალმხრივი, არამედ ხანგრძლივი და მრავალფეროვანი. თავიდანვე ითქვა, რომ არ შემოვიფარგლებოდით მხოლოდ მოახლოებული მსოფლიო ჩემპიონატით ან მხოლოდ ფეხბურთით, გადავწყვიტეთ, მოწყობილიყო შეხვედრები ცნობილ სპორტსმენებთან, გულშემატკივართათვის სასურველი ვიდეოჩანაწერების ჩვენება მათთვის საინტერესო სპორტსმენებისა თუ გუნდების მონაწილეობით, სხვადასხვაგვარი კონკურსები, ვიქტორინები. აქვე ვიტყვი, რომ უკვე მოეწყო ორი მართლაც საინტერესო და ხალისიანი შეხვედრა „სარბიელის" კონკურსში გამარჯვებულ საქართველოს საუკეთესო ფეხბურთელთან შოთა არველაძესთან და კალათბურთელთა ეროვნული ნაკრების ხელმძღვანელებთან და წევრებთან. ერთდროულად ორ არხზე ვაჩვენეთ ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატის ყველა მატჩის პირდაპირი ტელერეპორტაჟი და ამგვარ ჩვენებებს წესადაც ვაქცევთ — საინტერესო მატჩებსა და ტურნირებს რა გამოლევს. ახლად დამონტაჟებული საკუთარი სატელიტური ანტენა კი არჩევანს უფრო მრავალფეროვანს ხდის. „მესეფში" მოსულთ დენის „მოსვლა-წასვლის" შიში არ უნდა ჰქონდეთ. ამის პირობა კლუბის ავტონომიური ენერგოსისტემაა. განსაკუთრებით აზარტულმა გულშემატკივრებმა უკვე იციან რომ აქვეა ტოტალიზატორი „კროკო" — შეგიძლიათ ჩახვიდეთ ფსონებს და, თუ გაგიმართლათ, მოგებასაც დაუყოვნებლივ მიიღებთ. თუ უფრო ხალისიანი განწყობის შექმნა გსურთ, თქვენ სამსახურშია მაღალი დონის ბარი, სექტემბრიდან კი — რესტორანიც, პირველხარისხოვანი სამზარეულოთი და დიდი ასორტიმენტით. რესტორანი, ბუნებრივია „არასაფეხბურთო დღეებშიც" იმუშავებს საღამოს ხუთი საათიდან. ტელევიზორებისა და მაგიდების განლაგება ისე შერჩეული, რომ, თუ, ვთქვათ, რამდენიმე კაცმა სხვათაგან განცალკევებით ისურვა თამაშის ყურება, არც ესაა პრობლემა.

— უმრავლესობას ერთი „მცირე პრობლემა" — გასაღები თანხა აფიქრებს.

— კლუბში შესვლა და გაწევრიანება, რა თქმა უნდა, ფასიანია, სხვაგვარად ხომ იგი ვერც იარსებებს. ის, ვინც კლუბში გაწევრიანებას ისურვებს, გადასახდელი ექნება თვეში 10 დოლარი ან ამის ექვივალენტური თანხა. გაიყიდება ერთჯერადი ბილეთებიც — თითო 3000 მანეთის ღირებულების. კლუბის წევრებს ეძლევათ მნიშვნელოვანი შეღავათები და უპირატესობა — დაესწრნონ აქ გამართულ ნებისმიერ ღონისძიებას, ყველა კონკურსი და ვიქტორინა მოეწყობა მხოლოდ მათი მონაწილეობით და ა.შ. სხვათა შორის, კლუბის წევრთა რაოდენობის გაზრდა, რაც, ცხადია, ერთჯერადი ბილეთების გაყიდვის შემცირების ხარჯზე უნდა მოხდეს, ადმინისტრაციის ინტერესებშიც შედის და დამსწრეებისაც — ასე ხომ უფრო შეჩვეული, მეგობრული, შინაური ატმოსფერო შეიქმნება. იმასაც გეტყვით რას ვითვალისწინებდით როცა კლუბში შემოსვლა-გაწევრიანებას ასეთ ფასს ვადებდით. შემოსავლის ნაწილი ბუნებრივია მომსახურე პერსონალის შენახვას სჭირდება, მოგების დიდი ნაწილი კი არაპირდაპირი გზით ისევ გულშემატკივრებს უბრუნდებათ. მაგალითად, გაზეთი „სარბიელი" გაიუმჯობესებს ინფორმაციის მოპოვების შესაძლებლობებს. სანიმუშოდ შემიძლია გაცნობოთ ერთი ასეთი ფაქტი: რუმინეთში, თბილისის „დინამოს" საპასუხო მატჩზე „სარბიელის" ერთი კორესპონდენტი სწორედ კლუბის ხარჯებით გაიგზავნა; შევიძენთ პრიზებს კონკურსებში გამარჯვებულთათვის, დრო და დრო განვაახლებთ კლუბის ტექნიკურ აღჭურვილობას და ა.შ. ვინ იცის, გულშემატკივართა მხარში ამოდგომით კლუბი ისე მომძლავრდეს, ჩვენი საფეხბურთო გუნდების გასვლითი მატჩების პირდაპირი ტელერეპორტაჟების ნახვა სანატრელი აღარ გვქონდეს.

ესაუბრა კოტე იაშვილი

კლუბში გაწევრიანების მსურველებმა მოგვმართეთ „სარბიელის" რედაქციაში და თან იქონიეთ ნებისმიერი ზომის ერთი ფოტო. შეგიძლიათ დარეკოთ აქვე: 39-48-29, ან სასტუმრო „აჭარაში", კლუბ „მესეფში": 36-92-20

ახალი სასწავლო წლიდან ცხადდება აბიტურიენტთა მიღება (IX-X-XI კლასელები) ჰუმანიტარულ და ტექნიკურ ჯგუფებში

ისწავლება: ქართული ენა და ლიტერატურა; ინგლისური და გერმანული ენები; ისტორია; მათემატიკა; გეოგრაფია.

საგნებს ასწავლიან გამოცდილი, კვალიფიციური პედაგოგები. მეცადინეობა ჩატარდება კვირაში 4-ჯერ.

გადასახადი — თვეში 50$

ტელ.: 95-36-77 (დღისით) 99-79-03 (საღამოს) 37-20-19

მსურველებმა მოგვმართეთ 25 სექტემბრამდე.

მეცადინეობა დაიწყება 1 ოქტომბრიდან

სარბიელი
სპორტული გაზეთი
გამოდის სამშაბათობით და პარასკეობით
ინდექსი 66441
რაიონებისთვის გაზეთის ფასი სახელშეკრულებოა

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზ. 42, II კორპუსი, IV სართული. ტელეფონი: 39 48 29
წერილებისა და სხვა საფოსტო გზავნილებისთვის: თბილისი - 79, საფოსტო ყუთი 208
იბეჭდება გამომცემლობა „სამშობლოს" საგაზეთო კორპუსში; ხოშარაულის 29

დამფუძნებელი:
შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება — საგამომცემლო ფირმა „მარდი"

მთავარი რედაქტორი ზურაბ ფოცხვერია
რედაქტორი თამაზ მიგრიაული
რედკოლეგია: გია ახალაძე, ილია ბაბუნაშვილი, ზაალ გიგინეიშვილი (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ზურაბ მეძველია, მამუკა ჩიხლაძე (პასუხისმგებელი მდივანი)